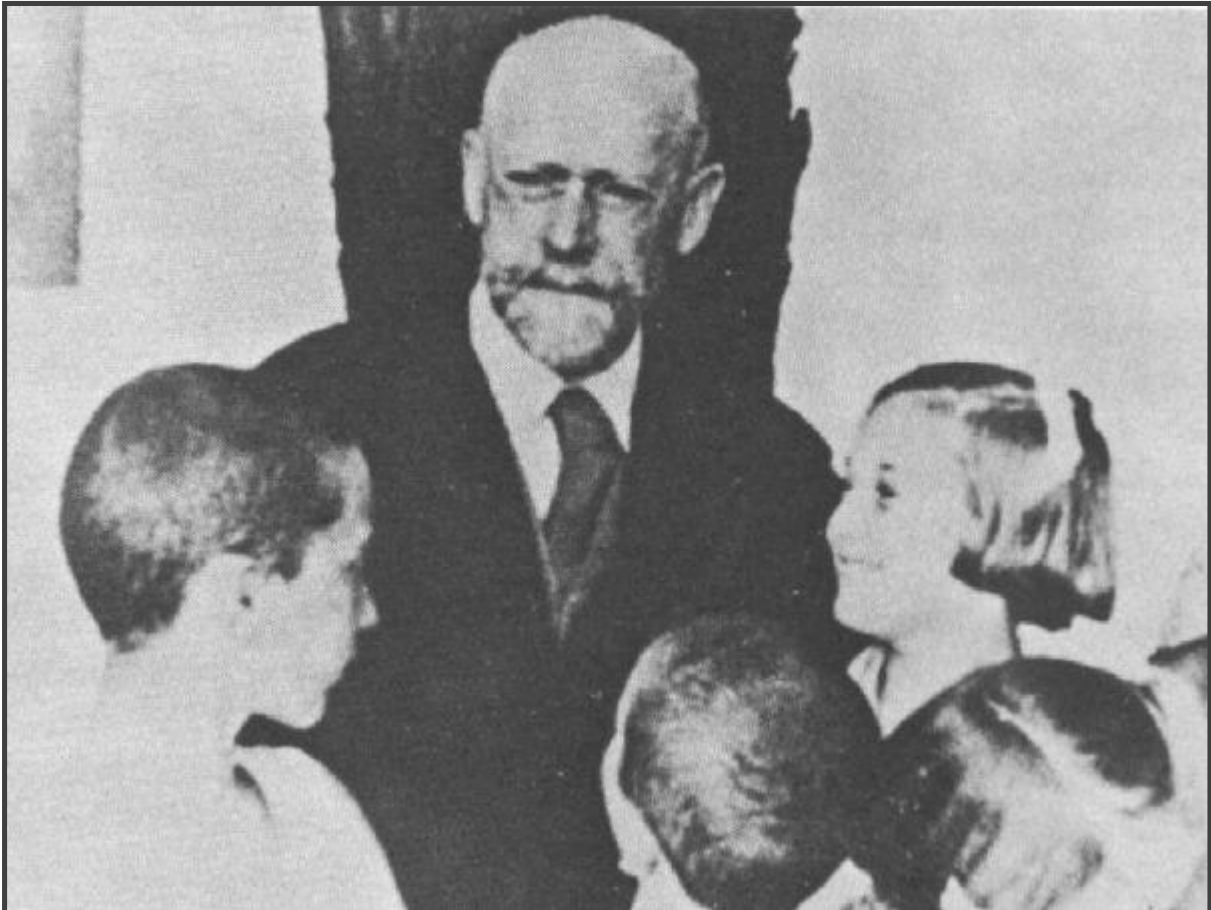

ZAJĘCIA ŚWIETLICOWE **11-15 V 2020R.**

W tym tygodniu przypomnimy postać patrona Szkoły Podstawowej Nr 17 Janusza Korczaka.

1. CZŁOWIEK CO UKOCHAŁ DZIECI

Janusz Korczak

„Nikomu nie życzę źle. Nie umiem. Nie wiem, jak to się robi.”

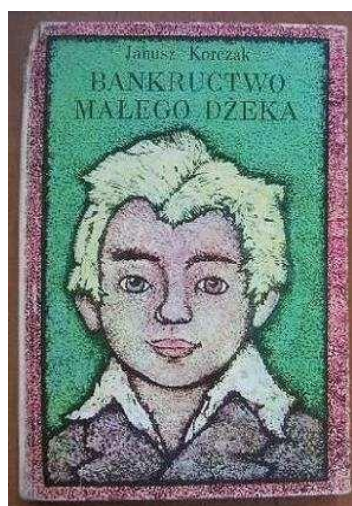
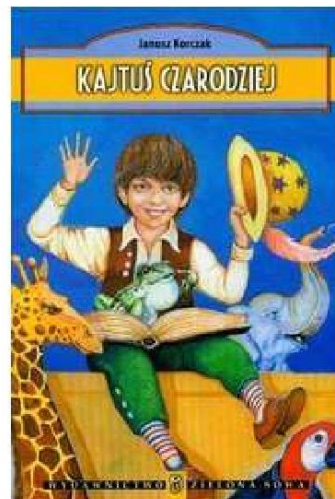
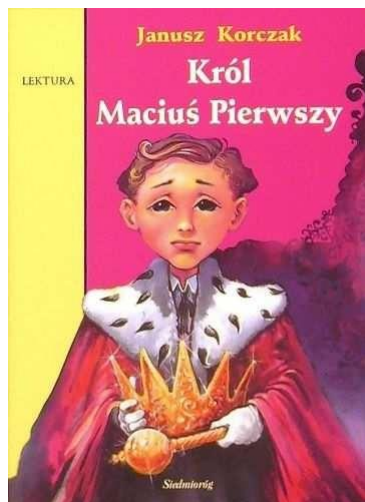
*Gdyby wziąć wszystkie uśmiechy dziecięce, uśmiechy
kwiatów i uśmiechy ptaków, uśmiech poety i uśmiech
lekarza – powstałby wiersz o Januszu Korczaku.*

*Wiersz o człowieku, co w czasach ciemności,
na obłąkanym z nienawiści świecie,
miał jasne serce i miał jasne myśli, wiersz
o człowieku, co kochał dzieci.*

„O Januszu Korczaku” Stefania Ney (Grodzieńska)

KSIĄŻKI AUTORSTWA JANUSZA KORCZAKA

„Król Maciuś Pierwszy”, „Król Maciuś na wyspie bezludnej”, „Bankructwo małego Dżeka”, „Józki, Jaśki, Franki”, „Mośki, Joski i Srule”, „Kajtuś czarodziej”, „Kiedy znów będę mały”, „Prawo dziecka do szacunku”, „Jak kochać dziecko” - to tylko niektóre tytuły książek autorstwa Janusza Korczaka.

Janusz Korczak - lekarz z wykształcenia, pisarz z talentu, wychowawca i pedagog z wyboru i powołania..

Janusz Korczak, którego prawdziwe nazwisko brzmiało Henryk Goldszmit, urodził się 22 lipca 1878 lub 1879 roku w Warszawie w rodzinie pochodzenia Żydowskiego. Ojciec, Józef Goldszmit, był znanym warszawskim adwokatem. W domu rodzinnym, oprócz rodziców i starszej siostry – Anny, mieszkała ukochana babcia. To jej pięcioletni Henryk zwierzał się ze swoich tajemnic i marzeń o lepszym świecie.

Korczak został wychowywany w atmosferze polskości, tolerancji religijnej i wielkiego ciepła rodzinnego.

W ósmym roku życia rozpoczął naukę w szkole początkowej, gdzie panował surowy porządek.

Tak głęboko przejął się stosowaną tam karą chłosty, że rodzice musieli zabrać go ze szkoły. Przebywając w domu i przygotowując się do pierwszej klasy gimnazjum, marzył o lepszym świecie, w którym nie będzie okrucieństwa i niesprawiedliwości. Marzenia te znalazły odbicie w „Królu Maciusiu Pierwszym”.

Długotrwała choroba ojca i śmierć w 1896 roku zmusiły młodego Korczaka do udzielania korepetycji, aby finansowo wspomóc rodzinę.

Główną pasją piętnastoletniego Henryka Goldszmita było czytanie książek. Mówił o sobie: *„Świat znikł mi przed oczu, tylko książka została.”*

W roku 1898 zdał maturę i rozpoczął studia lekarskie. W dalszym ciągu rozwijał się literacko. W okresie studenckim powstała pierwsza powieść „Dzieci ulicy”.

Janusz Korczak po uzyskaniu dyplomu pracował zawodowo jako lekarz pediatra w warszawskim szpitalu dziecięcym. Jednocześnie praktykował też jako lekarz prywatnie. Stając się wziętym lekarzem burżuazji warszawskiej młody doktor ze względu na swój rozgłos kazał sobie dużo płacić za swoje wizyty lekarskie, aby równocześnie za zdobyte pieniądze o każdej porze dnia i nocy leczyć bezpłatnie ludzi biednych. Chętnie także włączał się w pracę wychowawczą. Prowadził zajęcia na tajnej pensji Stefanii Sempołowskiej, również pracował w bezpłatnej czytelni dla biednych dzieci, natomiast sobotami w swoim mieszkaniu organizował zabawy dla najmłodszych.

Zdradził medycynę – jak się później sam wyraził. Zapragnął być „*lekarzem i rzeźbiarzem duszy dziecięcej*”. Od dzieci chorych fizycznie odciągnął go problem dzieci zdrowych, a pozbawionych opieki. Całe swoje życie związał z dziećmi osieroconymi. Mając 34 lata zamieszkał w izbie na poddaszu nad dziecięcymi sypialniami Domu Sierot na Krochmalnej.

„Jestem nie po to, by mnie kochali i podziwiali, ale po to, bym działał i kochał. Nie obowiązkiem otoczenia pomagać mnie, ale ja mam obowiązek troszczenia się o świat, o człowieka.”

Janusz Korczak tradycyjne sierocińce przekształcił w istniejące do dzisiaj domy dziecka, instytucje wychowawcze, które dbały o pełny rozwój wychowanków. Na tym to właśnie polu zdobył sobie szczególny autorytet, poparty własną działalnością reformatorską, wychowawczą i pedagogiczną. W Domu Sierot Korczak stworzył sławne dziecięce sejmy, sądy, rady samorządowe, kodeksy, wszystko po to, by z dzieci, którymi się opiekował, wyrosli ludzie sprawiedliwi i pożyteczni. Miał niezwykle pomysły: powołał do życia „Mały Przegląd” – pierwsze na świecie pismo współtworzone dla dzieci i przez dzieci. W tworzonym przez siebie Domu wprowadził tablice porozumiewania się z dziećmi, skrzynkę do listów, szafę znalezionych rzeczy, gazetkę dziecięcą, wspólne posiedzenia z dziećmi, system dyżurów i sąd koleżeński z jego oryginalnym systemem przebaczenia.

Lata 1918 –1931 stanowiły szczytowy okres twórczości Henryka Goldszmita.

W 1935 roku związał się z Polskim Radiem. Pod pseudonimem Stary Doktor wygłaszał liczne pogadanki dla dzieci.

Za wybitną twórczość literacką Korczak w 1937 roku został odznaczony Złotym Wawrzynem Polskiej Akademii Literatury.

Wybuch wojny w 1939 roku wstrząsnął Domem Sierot. W 1940 roku sierociniec został przesiedlony do getta, zaś Korczaka aresztowano za nienoszenie nakazanej żydom przez władze okupacyjne opaski z gwiazdą Dawida. Spędził w areszcie miesiąc, po którym wyczerpany fizycznie wrócił do pracy.

Cały koszmar życia w getcie odbijał się na warunkach życia dzieci, choć korczakowskim zwyczajem panował tam dawny ład i wzorowa organizacja pracy. Nadludzkim wysiłkiem, prośbami i groźbami, za pomocą odezw i wymuszania Janusz Korczak zdobywał żywność dla swych dzieci. A był już wtedy bardzo chory, cierpiał na silne osłabienie mięśnia sercowego, puchły mu nogi, miał zapalenie oczu. Wiek jednak nie osłabił jego aktywności, gdy chodziło o sprawy dzieci. Pragnął najdłużej oszczędzić wychowankom świadomości grożącego im niebezpieczeństwa.

Od maja do sierpnia 1942 nocami pisał „Pamiętnik”, który ukazywał tragiczny obraz okupacji hitlerowskiej.

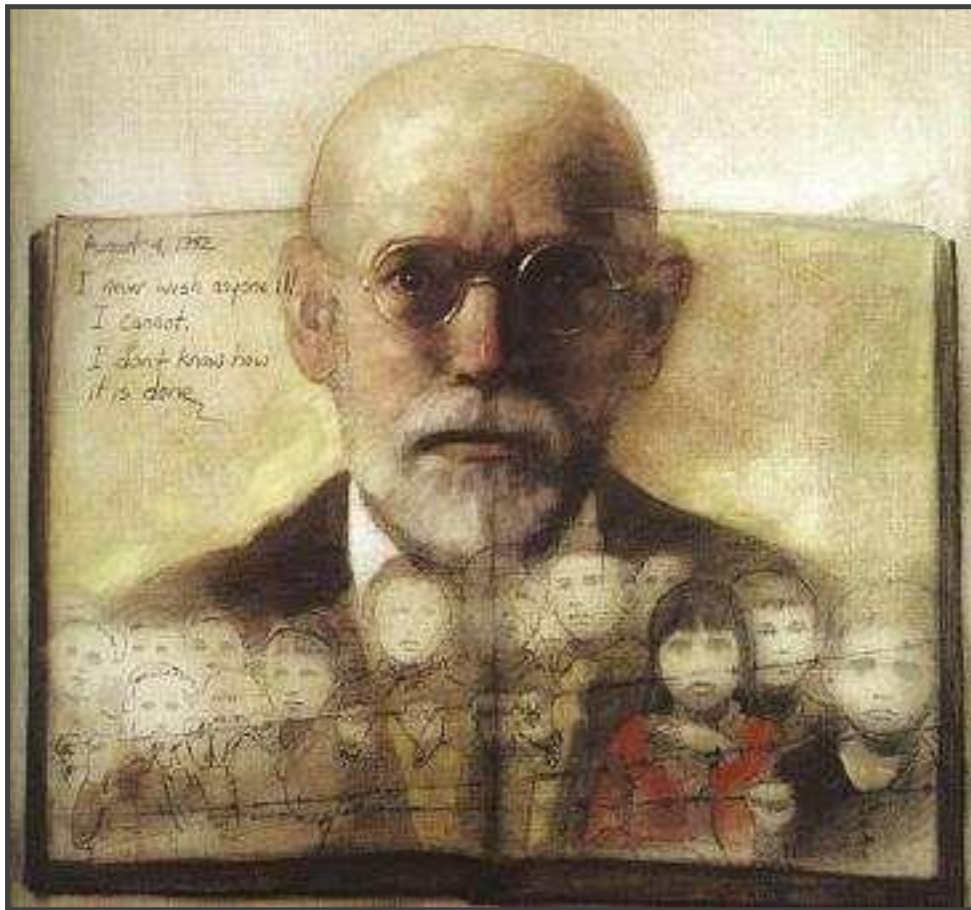
22 lipca 1942 roku, w dzień urodzin Janusza Korczaka, Niemcy zaczęli likwidację Getta Warszawskiego. Doktor do końca wierzył, że okrutny los ominie dzieci. A jednak do Treblinki pojechały transporty z dziećmi z 30 domów sierot...

Mimo możliwości ucieczki z getta, Janusz Korczak nie opuścił swoich małych wychowanków, towarzysząc im w ostatniej drodze do hitlerowskiego obozu zagłady. W dniu 6 sierpnia 1942 roku hitlerowscy okupanci wyprowadzili z Domu Sierot Korczaka oraz wszystkich współpracowników i dwustu wychowanków.

*Szły szeregiem, szeregiem sierocińców dzieci,
Swe torebki niosły na tasiemce.
Dziś ostatni raz słońce im świecie
Więc do słońca wyciągają ręce.*

*Ot! Wycieczka z panem dyrektorem Pani
Stefa... wszyscy, wszyscy razem Przez
ulicę z pochylonym czołem
Na śmierć idą wydane rozkazem.*

„Pieśń żałobna o Januszu Korczaku" Izabela Gelbard (Czajka)

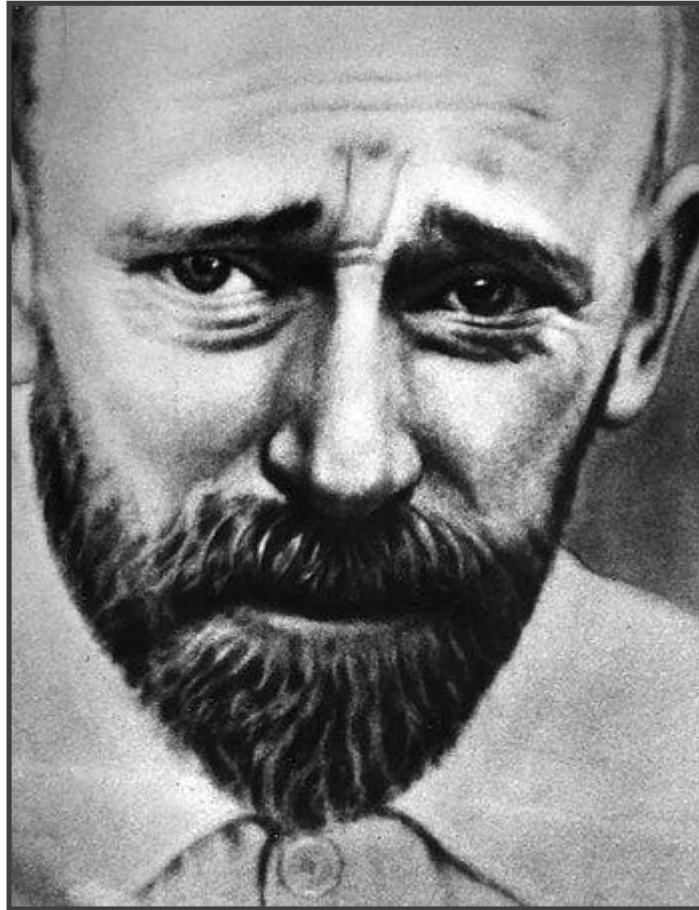

*Dokąd z dziećmi odchodzisz, współczesny Sokratesie?
Czy do czystych obłoków, czy do rozdartej księgi,
Gdzie się z liter układa górna rzecz o bezkresie.
Gdzie rośnie człowieczeństwo do dziesiątej potęgi?*

*Któryś zmyślał baśnie, sam stałeś się legendą,
Któryś oszukał dzieci, że śmierć je rychła nie czeka,
Tobie dobroć i męstwo śmiertelną koszulę przędą
I pamięć o Tobie wzbiera jak rozlewista rzeka.*

*Idziesz z dziećmi i idziesz, idziesz bardzo daleko,
Tam, gdzie Giordano Bruno, tam, gdzie Ukrzyżowany,
Święta kolumna grecka, chmuro żałobna i wielkie Echo,
Dębie wysoki, przez piorun i przez podłość strzaskany!*

„Tren ku czci Janusza Korczaka” Włodzimierz Słobodnik

Myśli Janusza Korczaka

Prawda, że dobra wiele więcej na świecie - ciche, skromne nie przeczuwa potęgi swojej?

Bez pogodnego, pełnego dziecięctwa całe życie jest kalekie.

Ilekroć odłożywszy książkę, snuć zaczniesz nić własnych myśli, tylekroć książka cel zamierzony osiąga.

Nie ma dzieci – są ludzie; ale o innej skali pojęć, innym zasobie doświadczenia, innych popędach, innej grze uczuć. Pamiętaj, że my ich nie znamy.

Bibliografia:

Andres Maria „Pamięci niezapomnianego wychowawcy. Apel poświęcony Januszowi Korczakowi w 50. rocznicę śmierci”. W: Poradnik Bibliotekarza 1992 nr 5 s. 32-35

Hoffer-Bystrzycka Grażyna „Minuta ciszy po Januszu Korczaku trwa...” W: Scenariusze uroczystości szkolnych dla klas IV-VIII. Część 1. Agencja Wydawnicza „Puch”, Kielce 1992. S. 82

Mortkowicz-Olczakowa Hanna „Janusz Korczak”. Czytelnik, Warszawa 1978

Rell Maria „W hołdzie Januszowi Korczakowi”. W: Scenariusze uroczystości szkolnych dla klas IV-VIII. Część 1. Agencja Wydawnicza „Puch”, Kielce 1992. S. 90-93

Szlązakowa Alicja „Janusz Korczak”. Wydawnictwa Szkole i Pedagogiczne, Warszawa 1978

W materiale wykorzystano darmowe publikacje – biblioteka.pl

2. Prawa dziecka według Janusza Korczaka

Prawa dziecka

Niech się wreszcie każdy dowie
I rozpowie w świecie całym,
Że dziecko to także człowiek,
Tyle, że jeszcze mały.

Dlatego ludzie uczeni,
Którym za to należą się brawa,
Chcąc wielu dzieci los odmienić,
Spisali dla was mądre prawa.
Więc je na co dzień i od święta
Spróbujcie dobrze zapamiętać:

Nikt mnie siłą nie ma prawa zmuszać do niczego,
A szczególnie do zrobienia czegoś niedobrego.

Mogę uczyć się wszystkiego, co mnie zacieka
I mam prawo sam wybierać, z kim się będę bawić.

Nikt nie może mnie poniżyć, krzywdzić, bić, wyzywać,
I każdego mogę zawsze na ratunek wzywać.

Jeśli mama albo tata już nie mieszka z nami,
Nikt nie może mi zabronić spotkać ich czasami.

Nikt nie może moich listów czytać bez pytania,
Mam też prawo do tajemnic i własnego zdania.

Mogę żądać, żeby każdy uznał moje prawa,
A gdy różnię się od innych, to jest moja sprawa.

Tak się tu wiersze poukładały,
Prawa dla dzieci na całym świecie,
Byście w potrzebie z nich korzystali
Najlepiej, jak umiecie.

Apel Twojego Dziecka wg Janusza Korczaka

1. Nie psuj mnie, dając mi wszystko, o co cię proszę. Niektórymi prośbami wystawiam cię jedynie na próbę.
2. Nie obawiaj się postępować wobec mnie twardo i zdecydowanie. Ja to wolę, bo to mi daje poczucie bezpieczeństwa.
3. Nie pozwól mi ukształtować złych nawyków. Ufam, że ty mi pomożesz wykryć je w zarodku.
4. Nie rób tak, abym czuł się mniejszym niż jestem. To jedynie sprawia, że postępuję głupio, aby wydawać się dużym.
5. Nie karć mnie w obecności innych. Najbardziej mi pomaga, gdy mówisz do mnie spokojnie i dyskretnie.

6. Nie ochraniaj mnie przed konsekwencjami. Potrzebne mi są również doświadczenia bolesne.
7. Nie rób tak, abym swoje pomyłki uważał za grzechy. To zaburza moje poczucie wartości.
8. Nie przejmuj się zbytnio gdy mówię: "Ja cię znienawidzę". To nie ciebie nienawidzę, ale twojej władzy, która mnie niszczy.
9. Nie przejmuj się zbytnio moimi małymi dolegliwościami. One jednak przyciągają twoją uwagę, której potrzebuję.
10. Nie zrządz. Jeżeli będziesz tak robił, to będę się bronił przez udawanie głuchego.
11. Nie dawaj mi pochopnych obietnic, bo czuję się bardzo zawiedziony, gdy ich później nie dotrzymujesz.
12. Nie zapominaj, że nie potrafię wyrazić siebie tak dobrze, jak bym chciał. Dlatego też niekiedy mijam się z prawdą.
13. Nie przesadzaj, co do mojej uczciwości. To mnie krępuje i doprowadza do kłamania.
14. Nie zmieniaj swych zasad postępowania ze względu na układy. To wywołuje we mnie zamęt i utratę wiary w ciebie.
15. Nie zbywaj mnie, gdy stawiam ci pytania. W przeciwnym wypadku zobaczysz, że przestanę cię pytać, a informacji poszukam sobie gdzie indziej.
16. Nie mów mi, że mój strach i obawy są głupie. One są bardzo realne.
17. Nigdy nawet nie sugeruj, że ty jesteś doskonały i nieomylny. Przeżywam bowiem zbyt wielki wstrząs, gdy widzę, że nie jesteś taki.
18. Nigdy nawet nie myśl, że usprawiedliwianie się przede mną jest poniżej twojej godności. Uczciwe usprawiedliwianie się wzbudza we mnie nadzwyczajną serdeczność ku tobie.
19. Nie zapominaj, że lubię eksperymentować. Nie zabraniaj mi eksperymentować, gdyż bez tego nie mogę się rozwijać.
20. Nie zapominaj jak szybko rosnę. Jest ci zapewne trudno dotrzymać mi kroku, ale proszę cię - postaraj się
21. Nie bój się miłości. Po prostu mnie kochaj takiego, jaki jestem

Janusz Korczak nieustannie podkreślał, że dziecko w żadnym momencie swojego życia nie może być przedmiotem manipulacji świata dorosłych. Dorośli nie chcą dopuszczać dzieci do spraw codziennych, tłumacząc, że dzieci są zbyt małe i niedoświadczone. Ale według Korczaka dziecko to samoistna jednostka, która zasługuje na szacunek i przestrzeganie jej praw.

Stary Doktor, który cenił wartości: sprawiedliwość, szacunek, godność, piękno, prawdę i miłość do bliźniego, apelował do wychowawców, aby zatroszczyli się o podstawowe prawa dziecka.

Do tych praw zaliczał:

Prawo do radości

Prawo do wyrażania swoich myśli i uczuć

Prawo do szacunku

Prawo do nauki poprzez zabawę

Prawo do niepowodzeń i łez

Prawo do własności

Prawo do bycia sobą

Prawo do niewiedzy

Prawo do upadków

Prawo do tajemnicy

Uczymy się piosenki o prawach dziecka - posłuchajcie:

<https://www.youtube.com/watch?v=Mudintn3BM4>

Film o prawach dziecka:

<https://www.youtube.com/watch?v=S2nWD-4ziM8>

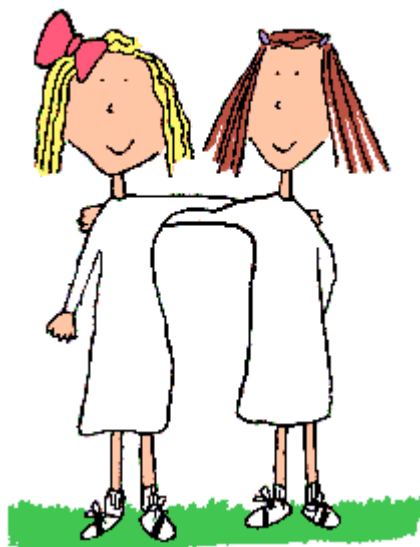
Poniżej umieszczam link do strony na której znajdują się obrazki tematycznie związane z prawami dziecka .

Wybierzcie dowolny obrazek i pokolorujcie go.

<https://pl.pinterest.com/agi777buziaczek/prawa-dziecka/>

3. Przyjaźń

PRZYJACIELA MIEĆ JEST FAJNIE!

Przyjaźń to jedno z najważniejszych i najbardziej potrzebnych uczuć w życiu każdego człowieka.

*Kiedy jesteś sam jak palec, sam jak palec,
Świat wygląda dość ponuro i paskudnie,
Bo o smutki, bo o smutki dużo łatwiej.
A o radość, a o radość znacznie trudniej.*

*Kiedy jesteś wśród przyjaciół, to wiadomo,
W trudnych chwilach na drugiego możesz liczyć,
Bo jak nawet skrzydła trochę Ci oklapną,
To przyjaciel własnych skrzydeł w mig pożycz.*

*Najlepiej razem, najlepiej razem
Cieszyć się książką, piosenką, obrazem,
I z przyjacielem dzielić każdą myśl.
Najlepiej razem, zawsze razem – tak jak dziś.*

Wanda Chotomska – Najlepiej razem

Ona ma czarne
Brwi i warkoczyk,
Ja rudą grzywkę,
Niebieskie oczy.

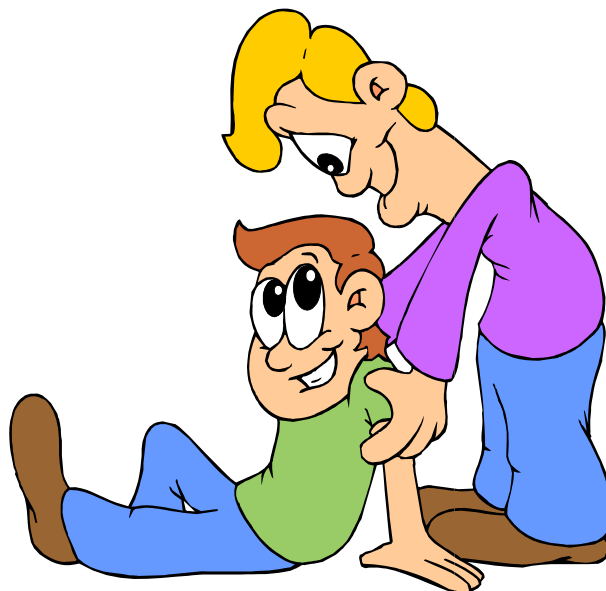
Ona rozsądnie
Zawsze coś powie,
A o mnie mówią,
Że mam pstro w głowie.

Ona chce śpiewać,
Rozmawiać, czytać,
A ja bym w piłkę
Grała i kwita.

Więc cóż wspólnego
Jest między nami?
Chyba to, żeśmy

PRZYJACIÓŁKAMI.

Hanna Ochocka – Ona i ja

W jednej parze stoimy,
Siedzimy w jednej ławce.
Ja mam Janek na imię,
A mój kolega Jacek.

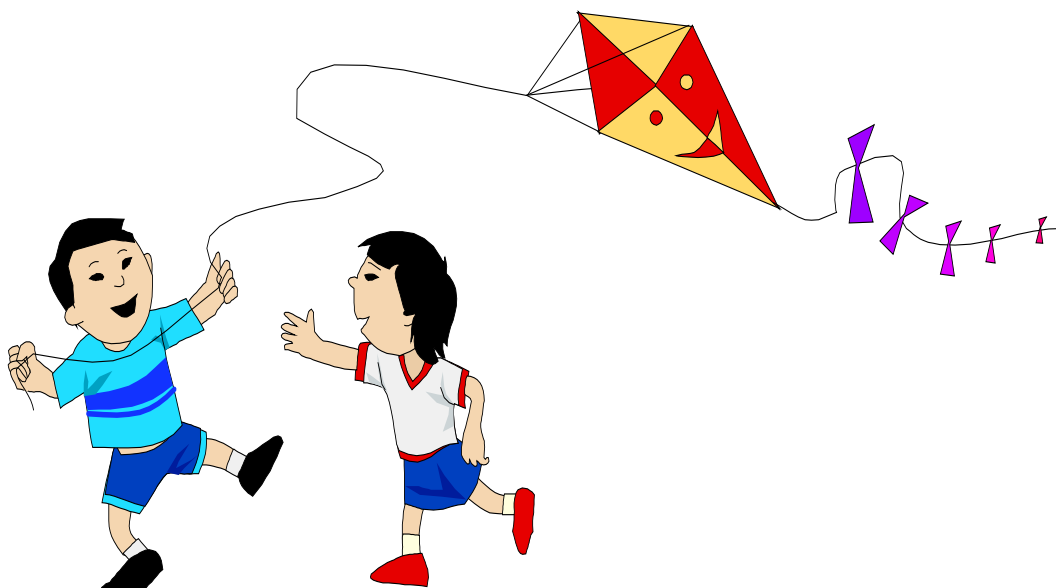
Raz wylałem atrament
Na ławkę i podłogę.
Pomógł mi wytrzeć plamę.
(Ja mu też kiedyś pomogę.)

Zrobiliśmy wyścigi:
Kto szybciej z nas biega.
Upadłem, stłukłem kolano.
Gdy inni biegli, on stanął.

Pomógł mi wstać, kolega,
Dobry kolega.
Raz Jacka ząb rozboleł,
Bał się pójść do dentysty.
Wiec poszedłem z nim razem
I zaraz przestał bać się.

Czekałem w poczekalni,
A kiedy wyszedł Jacek,
Pan doktor go zapytał:
- To pewno twój
PRZYJACIEL?

Mieczysława Buczkówna - Koledzy

Chcesz się ze mną
Zaprzyjaźnić?
Wspólnie
Będzie nam różniej
Iść leśną ścieżką
Do dziupli, gdzie sowa mieszka.

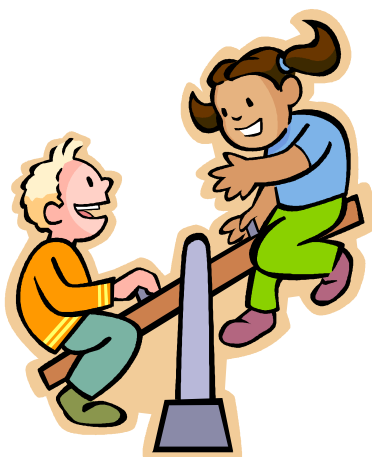
*Chcesz się ze mną
Zaprzyjaźnić?
Wspólnie
Będzie nam łatwiej
Wypić po kubku mleka
I na tatę zaczekać...*

*Chcesz się ze mną
Zaprzyjaźnić?
Wspólnie
Będzie nam weselej
Na łące, w ogrodzie,
W szałasie, na drzewie
I więcej gdzie jeszcze, nie wiem!*

Stanisław Grabowski – Chcesz się ze mną zaprzyjaźnić?

Najlepsza rada na smutki i kłopoty?

PRZYJACIEL!

*Gdy jest mi smutno
I kłopoty mam,
On mi mówi - nie martw się -
Zaraz Ci pomogę
Znaleźć wyjścia drogę
I problemy pójdą w dal.*

*Mój przyjaciel dobry jest,
Ja go lubię i on mnie.
I choć mam kłopotów sto,
Nie opuści nigdy mnie na krok.
Przyjaciela dobrze mieć,
Razem z nim weselić się,
Choćby nawet było źle,
Przyjaciela zawsze dobrze mieć.*

*Znów w szkole dwója,
W domu krzyk i zgiełk.
Przyjaciół martwi się,
Zaraz mi pomoże
Znaleźć wyjścia drogę,
By zmartwienie poszło w dal.*

Henryk Hampel – Mój przyjaciel

*Przyjaciele między sobą wszystko dzielą na połowę,
Orzech, bułkę, ziarnko maku, nawet swoje kieszonkowe.
Gdy coś złego się przydarzy, to przyjaciel się postara,
By na siebie wziąć pół winy, lżejsza wtedy będzie kara.*

Danuta Graj – Piosenka o przyjaźni

Jak zjednywać sobie przyjaciół?

Uśmiechajcie się.

Rozmawiajcie ze sobą.

Szanujcie się.

Pomagajcie sobą.

Troszczcie się o siebie.

*Wszyscy mnie lubią!
To rzecz wspaniałą.*

*Chyba się jednak
Dobrze starałam.*

*Chciałam,
By lubić zaczął mnie ktoś,
Więc byłam miłą,
Mówiłam wciąż:
Proszę, przepraszam,*

*Bardzo dziękuję
I uśmiechałam się,
I w ogóle.*

*Teraz mnie lubią
Wszyscy,
Więc w górę
Skaczę z radości –
Do samych chmurek!*

Ewa Skarżyńska – Wszyscy mnie lubią

*Dlatego ludzie
wymyślili mosty,
żeby połączyć,
co woda rozdziela,
i żeby każdy
z drugiego brzegu
mógł przyjść,
uścisnąć
rękę przyjaciela.*

Janina Podlotowska

Kubusiowe opowieści o przyjaźni „Portret przyjaźni” - film

<https://www.youtube.com/watch?v=12noA3Z8-Zw>

Przygotujcie karton, farby lub kredki, narysujcie swojego przyjaciela.

Bibliografia:

1. Boks Ewa, Zbróg Piotr „Przygoda z czytaniem. Podręcznik do kształcenia literacko-kulturowego dla klasy 4”. Kielce, Kielecka Oficyna Wydawnicza MAC 2000
2. Dobrowolska Hanna, Konieczna Anna, Dziabaszewski Wojciech „Wesoła szkoła. Kształcenie zintegrowane w klasie 3”. Podręcznik. Cz. 1. Warszawa, WSiP 2001
3. Lenkiewicz Krystyna „Wybór wierszy okolicznościowych dla klas I-III”. Warszawa, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne 1994
4. Repińska Renata „Rodzina, tradycja, obrzędowość w zajęciach świetlicowych (zbiór scenariuszy i konspektów). Bydgoszcz, Usługi Wydawnicze
5. Skubis Agnieszka „Przyjaźń – coś za przygodą!”. Biblioteka w Szkole 2003 nr 9 s. 34-35
6. <http://www.anigra.boo.pl/index.html>

W materiale wykorzystano darmowe publikacje – biblioteka.pl

4. Król Maciuś Pierwszy

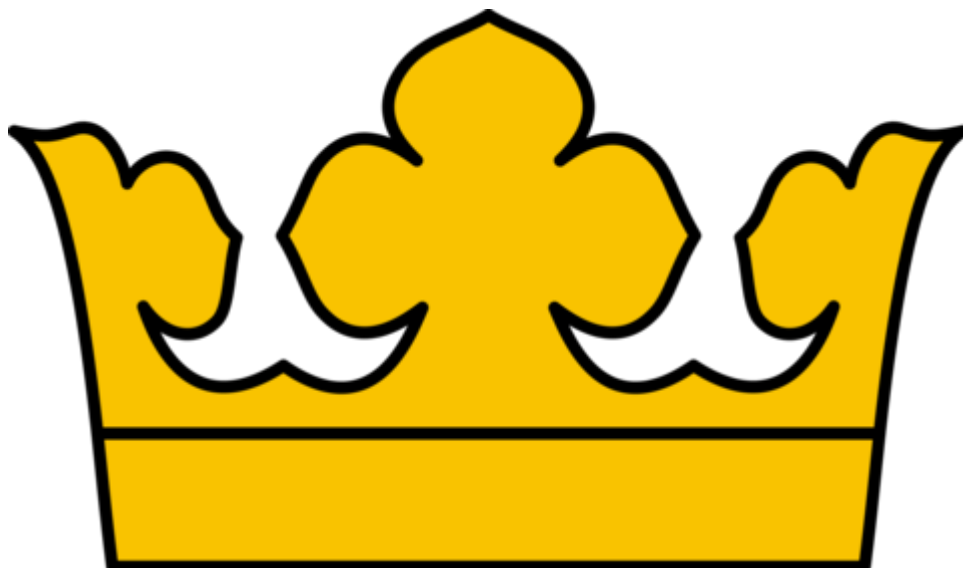

Posłuchajcie audiobooka – „Król Maciuś Pierwszy”

<https://www.youtube.com/watch?v=OwmPd-QshuM>

Zobaczcie jak zrobić koronę z papieru - szablon korony do druku.

<http://www.supercoloring.com/pl/zabawki-z-papieru/szablon-prostej-korony>

Król Maciuś w podróży

Policz ile wagonów ciągnie lokomotywa?

Król Maciuś na przyjęciu

Policz filiżanki:

Marzenia Króla Maciusia

Źródło-babyandtravel.pl

Postarajcie się zrobić latawiec, pomoże Wam w tym instrukcja, którą znajdziecie na podanej stronie (poniżej link)

<https://kreatywnymokiem.pl/jak-zrobic-latawiec-dziecko-na-warsztat/>

Lista potrzebnych materiałów:

- 2 proste gałązki – jedna dłuższa druga krótsza o 10-15 cm
- sznurek kilka metrów
- gazeta – duży arkusz
- klej
- nożyczki
- ołówek

POWODZENIA

5. Marzenia, te duże i te maleńkie...

Czym to są marzenia?

Czym są marzenia i skąd się biorą?

Marzenia to nasze pragnienia, związane z tym, czego nie mamy, co byśmy chcieli, co jest naszym celem.

Mogą dotyczyć wielu sfer naszego życia.

Każdy z nas ma jakieś marzenia. Te takie małe i większe, niektóre wypowiadamy głośno, inne pozostają tylko w naszej głowie.

Posłuchajcie piosenek, dowiedziecie się o czym marzą dzieci.

Radiowe Nutki - O czym marzą dzieci (Marzenia, te duże i te maleńkie...)

<https://www.youtube.com/watch?v=byt1c9NQvLs>

Dziecięce Przeboje - Wiara w marzenia

<https://www.youtube.com/watch?v=-b9ZrdGo8Z4>

Dziecięce Przeboje - Mam marzenia

<https://www.youtube.com/watch?v=uMRRK73w8M8>

Jakie są Twoje marzenia?

Weź kartkę kolorowe kredki, narysuj Swoje marzenia.

Marzenia

*Dzieci lubią mieć marzenia,
Chcą, by były do spełnienia.
Każde w głowie ma guziczek,
Taki mały żółty pstryczek,*

*Co im świat piękniejszym czyni,
Od Krakowa aż do Gdyni.*

*Krzysio chciałby być pilotem.
Pstryk – już lata samolotem.
Ewa chce lekarzem zostać.
Pstryk – już w białym kitlu postać.
Kosmonautką chce być Jurek.
Pstryk – i pędzi w kosmos, w górę.*

*Lecz są również takie dzieci,
Którym słońce słabiej świeci.
Jacek, co ma chorą nogę,
Chciałby dosięść hulajnogę.
Julia, która słuch ma słaby,
Chce usłyszeć szelest trawy.*

*Ale wszystkie ich marzenia,
Są z tym pstryczkiem do spełnienia.
No, więc śmiało, przekręć pstryczek,
A nuż właśnie dziś guziczek
W świat twych marzeń cię zabierze
– Będziesz zdrowy bohaterze!*

Moje marzenia

*Marzenia moje,
płyną jak obfite źródło.
Są różne, podłużne,
szerokie i głębokie.*

*Raz marzę o dalekich podróżach,
czasem o białych
i czerwonych różach.
Czas płynie tak szybko,
a ja w marzeniach jestem złotą rybką.*

*Niech każdy się z was dowie,
że marzenia krążące mi po głowie,
nadają barw życiu mojemu.
Niech każdy marzy po swojemu!!!*

Posłuchajcie bajek:

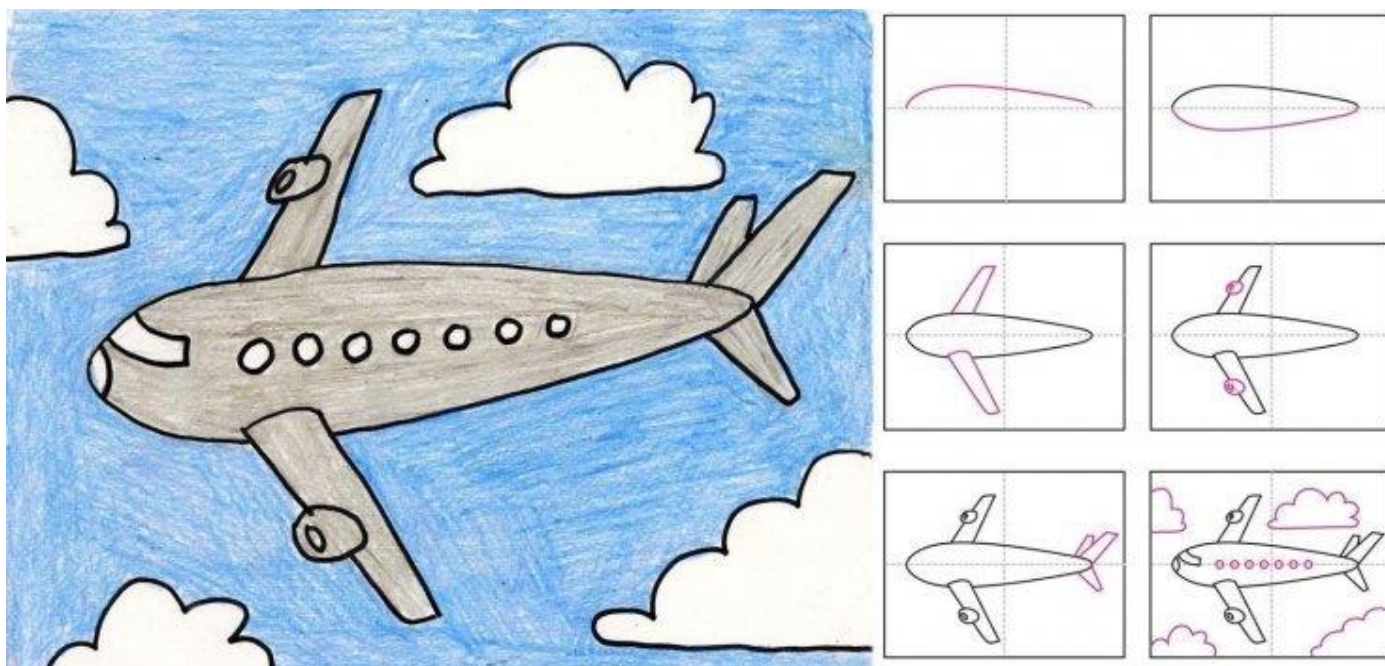
POMYSŁOWY DOBROMIR "Skrzydlate marzenia" - bajka

<https://www.youtube.com/watch?v=fl5efD7bzUA>

Marzenia - PIERNIKOWE BAJKI

<https://www.youtube.com/watch?v=Vv9dlxyAh3o>

Przygotujcie karton i kredki postarajcie się narysować samolot.

Źródło-stylowi.pl